

NIEUWSBRIEF nummer 26, juni 2016.

Geachte sponsorouders en/of donateurs,
Het bestuur vindt het belangrijk om u op de hoogte te houden van wat er allemaal gebeurt én, wat nog belangrijker is, wat de resultaten zijn van uw en onze inspanningen. Hoe kunnen we dat beter doen dan u regelmatig een nieuwsbrief te sturen. Dit is de 26ste in de rij van, hopen we, zeer vele.

1. De Stichting BoysHome and Others.

Op dit moment geen bijzonderheden.

2. De sponsorkinderen.

In de afgelopen periode heeft zich een nieuwe sponsor gemeld voor Shakunthala, waarvoor onze dank. De stand is nu : Boyshome 41 sponsorkinderen; Shakunthala 23 sponsors.

2. Algemene hulp.

Bezoek India.

Het bezoek aan de tehuizen vond plaats als onderdeel van een reis naar India die Henk van der Vegt met zijn schoonzoon maakte van 3 t/m 19 mei 2016. Zijn verslag:

Naast het bezoeken van de tehuizen was ditmaal ook een uitnodiging van de fam. Deshkulkarni (Directeur Shakunthala) voor het bijwonen van de bruiloft van hun dochter aanleiding om voor deze data te kiezen. Het is normaal raadzaam de maanden april en mei India te mijden en wij hebben ondervonden waarom. De temperaturen bereikten in het noorden records van ruim 50 gr. en in het zuiden 'slechts' 44 graden. Alles werd dus in een uiterst rustig tempo gedaan.

De bruiloft was voor ons een bijzondere belevenis. Een hindoestaanse, 3 daagse gebeurtenis, waarbij alle rituelen en tradities uit de kast werden gehaald.

Een "once in a lifetime" gebeurtenis voor ons.

Op de rechter foto ziet u Andrea, medebestuurlid, die ook langskwam.

Maar waar het in dit verslag natuurlijk het meest over moet gaan is het bezoek aan de tehuizen, waar u als sponsor bij betrokken bent.

BoysHome.

Er verblijven momenteel 100 jongens in het Boyshome. Op het moment van ons bezoek was het echter zomervakantie voor de jongens. De meeste van hen waren dan ook terug naar hun moeder, ouders of andere familie in de omliggende dorpen. Wij troffen nog 7 jongens aan, die om diverse redenen niet naar huis konden. Bijvoorbeeld geen huis of omdat ze examens moesten doen.

Het terrein van het Boyshome was echter verre van verlaten. Men had de gebouwen voor een bepaalde periode verhuurd aan een vrouwenorganisatie die er nu voor de 15^e keer alweer haar jaarlijkse bijeenkomst hield. Een gezellige drukte dus. Met de overgebleven jongens zijn wij en directeur Kantharash een dagje weggeweest. De jongens kozen voor de dierentuin in Mysore met daarna een bescheiden hapje.

(Helemaal rechts staat Babu: Van jongens af in t Boyshome en gesponsord. Studeert nu)

De rondgang over de terreinen van het Boyshome liet zien dat de gebouwen allemaal perfect, zoals we al jaren gewend zijn, onderhouden zijn.

Enkele zaken:

- Bij mijn laatste bezoek eiste de Indiase schoolinspectie meer en 'modernere' leermiddelen voor de technische opleidingen. Aan deze eisen heeft men deels voldaan en verder zijn de eisen afgezwakt.
- De kippenschuren staan nu al meer dan een jaar leeg. Ze zullen ook wel niet meer rendabel te maken zijn. Het plan is om ze om te bouwen naar klaslokalen.
- De landerijen aan de overkant van de grote weg die bij het boyshome horen en waar suikerriet en kokospalmen staan zijn nu verpacht.
- Dhr. Kantharash blijkt, helaas, niet zo'n goede, slimme handelaar te zijn ☹. Hij vertelde hoe hij dacht meer voor zijn kokosnoten (6000 st) te krijgen, maar hij wachtte te lang en liet zo een goede deal lopen. Tsja.
- De aanpalende lagere school blijft krimpen. De Indiase, gratis, staatsscholen worden met de jaren, gelukkig, steeds beter en daarom lopen de kinderen die minder snel voorbij. Op zich vind ik deze achteruitgang van de 'prive'- school op het terrein van Boyshome dus eigenlijk niet zo'n slechte ontwikkeling.
- Vervelend voor het dorp Malavalli als geheel en het Boyshome in t bijzonder is het feit dat de weg door het dorp verbreed wordt naar 4-baans. Ringwegen kennen ze hier niet. Dus de snelweg gaat dwars door het dorp en ook over een deel van het terrein van Boyshome. De rust die er heerste zal zeker afnemen.
- We zijn met 1 van de jongens die nog in het boyshome verbleef om examen te doen, naar zijn familie geweest. Een dorpje 50 km verderop. (enkele honderden inwoners. Voornamelijk boeren.) Voor ons zeer fijn om de achtergrond van de jongen te leren kennen. Warm onthaal in het huis van zijn ouders. (Het gezin draait op de melkopbrengst van 2 koeien.)
- Algehele conclusie: Het geld van u, sponsors, wordt uitermate goed besteed. Het terrein, de gebouwen en het interieur verkeren in prima staat. De jongens gaan goed gekleed en doorvoed naar school. Ze volgen, voor zover hun capaciteiten dit toelaten, opleidingen die hen een goede kans geven op de arbeidsmarkt.
- Ons bestuurslid Andrea van Amerongen, zij woont in Bangalore, komt met grote regelmaat in Malavalli en probeert ook de staf aan te zetten, te motiveren, tot meer buitenschoolse activiteiten. Dit laatste is nl. misschien een zwak punt te noemen van t boyshome en verdient wel enige verbetering in onze westerse ogen.

Conclusie : Voor het Boyshome is alles in prima staat en is er voor de toekomst geen wensenlijst.

Shakunthula

Qua grootte is dit tehuis met z'n 25-30 bewoners een stuk kleiner dan Boyshome, maar door de aard van haar bewoners misschien wel een stuk complexer om te beheren.

Wij verbleven door ons drukke programma hier slechts 1 dag.

Gelukkig nu eens niet de gebruikelijke vlaggen en slingers opgehangen. Maar wel stond zoals altijd bij de poort de vaste "bewaker" ons saluerend op te wachten. Een bewoner wiens vader legerofficier is en nu in het tehuis de taak heeft de poort te openen en te sluiten.

Enkele punten:

- Het gebouw was vergeleken met mijn vorige bezoek in een betere conditie. Alles was enige weken geleden ook weer net geverfd.

- Sinds kort is er een vaste klussenman in dienst die regelmatig langs komt voor klein onderhoud. Deze klussenier wordt betaald door 3 sponsors, die zich speciaal daarvoor opgegeven hadden. Ik heb een rondje over het terrein gelopen en daarbij met een westers oog de details bekeken en aangewezen waar hij/men op moet letten. Dit is een niet -Indiase manier van preventief onderhoud, maar hopelijk gaat het werken.
- Bij de opening van het gebouw heeft het RABO fonds enkele koeien gefinancierd. Deze zijn voor een aantal bewoners hun troetelbeestjes. Op het terrein wordt gras verbouwd. Men heeft een keurige stal, mestopslag en de melk is voor eigen consumptie. Een prima project...

- Twee jaar geleden is tijdens de moesson-periode een deel van de buitenmuur (omheining) ingestort. Deze is met eigen geld en geld van onze stichting weer keurig hersteld en er is nu een adequate voorziening getroffen om herhaling te voorkomen. Dit ook voor het resterende deel dat nog overeind stond.
- Dagbesteding: er worden voor de bewoners wel wat klusjes gezocht en gevonden, maar naar mijn, ongetrainde, mening is dat niet gestructureerd en onvoldoende.
- Verzorging: De bewoners zijn in een goede conditie en lopen er keurig verzorgd bij. Maar het komt allemaal neer op de schouders van directeur Chidambaram Deshkulkarni.

Conclusie :

Bij Shakunthula is er dringend behoefte aan een extra met name op het gebied van dagbesteding getraind staflid. Deze is te vinden in Bangalore, maar zal een voor Indiase begrippen normaal, goed salaris geboden moeten worden. Dat vergt een E 200 p/mnd.

Op korte termijn is er dus dringend behoefte aan een aantal nieuwe sponsors voor dit tehuis om dit mogelijk te maken.

Tot slot....sponsor gevonden.

We zijn als stichting heel blij dat we inmiddels iemand bereid hebben gevonden om voor onbepaalde tijd de salariskosten voor een nieuwe adjunct-directeur/stafid voor Shakunthula te sponsoren.

Heel fijn en reuze bedankt.

Een hartelijke groet aan u allen.

Het bestuur.